

troer, at vi maae vise det hørt fra os som noget os Uvedkommende, hvilken praktisk Betydning det kan have for de Paagjældende at erholde denne Ret, og overlade til dem, der søge om Indfødsret, selv at afgjøre dette. Den tredie Grund var den, at det skulde være sær- ligt uhyggeligt at drøfte en Qvindes Qualifica- tion til at opnaae denne Ret. Men det have vi jo dog gjort i nærværende Tilfælde, uden derfor at have behøvet at gaae ind paa en Undersøgelse af den Paagjældendes personlige Forhold, der vistnok ere de fleste af Thingets Medlemmer ligesaa ubekjendte, som de ere mig. Drøftelsen af, hvorvidt hun skal have Indfødsret, har jo endog bestæftiget os meget længe, og vi see saaledes, at det til Syvende og Sidst ikke er saa overordentlig farligt, og at man ogsaa kan overvinde de dermed forbundne Vanskeligheder, der dog tilmed i dette Tilfælde ere fremtraadte i en ganske særdeles slem Form, idet den Paagjældende er den eneste Qvinde, der er Gjenstand for vor Undersøgelse. Seg kan derfor heller ikke antage, at denne tredie Grund skulde være afgjørende.

Ordføreren: Denne gang have vi kunnet holde os til at drøfte Spørgsmaalet i dets Almindelighed, men, bliver det Stik, at Qvin- der søge om Indfødsret, ville vi komme til at drøfte de enkelte Omstændigheder for hver Qvinde.

Vindesbøll: Det er blevet hitted af en foregaaende Taler (Wichfeld), at Ansøger- inder som den nærværende kunde være udsatte for, hvis de ikke fik Indfødsret her i Danmark at komme til at leve som fremmede Fugle. Jeg troer ikke, at de ville være udsatte derfor; jeg troer ikke, at vi modtage dem paa en saa uglestems Maade. Det er ikke blot i Sla- gelse, at der er et Hospital eller Kloster, som aabner et Tilflugtssted for Qvinde, ligemeget om de ere Fremmede eller Indfødte, men det Samme gjentager sig, saavidt jeg veed, i alle Rigets Provindser; overalt er der lignende Stiftshospitaler eller, om jeg saa maa kalde dem, borgerlige Klostre. I det Stift, hvori jeg har hjemme, findes der f. Ex. et saadant Kloster eller Hospital, Nykjøbing Kloster, som

aabner Tilflugtssteder for 80 Qvinde, medens det ikke aabner et eneste Tilflugtssted for Mand- folk, og der tages ved Besættelsen af de ledige Pladser deri ikke noget Hensyn til Indfødsret; naar en fremmed Qvinde blot har været her i Landet i 5 Aar paa eet Sted og har erhvervet sig, hvad der hører til for at have Hjemstedsret her, har hun med det Samme erhvervet sig Ret til at kunne indlægges i Hospitalet. Frem- mede Qvinde ere derfor slet ikke udsatte for at blive tilfiesatte. Men naar Tilstaaelsen af Indfødsret, efterat en Qvinde havde været og virket her i Danmark i henved 20 Aar, altsaa forsaavidt vilde komme meget forsilbe, idet hun allerebe længe iforveien havde erhvervet Afgang til at blive fri for at leve her som en fremmed Fugl, Afgang til at finde et Tilflugtssted her, saa veed jeg egentlig ikke, hvortil hun skulde kunne bruge en saadan Tilstaaelse af Indfødsret uden som en anbefaling, som et Slags Attest for, at hun havde viist sig værdig til at faae Indfødsret. Men at skulle være forpligtet til at udstede Attester og anbefalinger, er et hverst vanskeligt og ubehageligt Stykke Arbejde — det skal Enhver komme til at prøve, som paa Em- bedsvegne er pligtig til at udstede saadanne Studsmaal, saadanne anbefalinger og Bidnes- byrd —, og jeg mener derfor, at ogsaa Dan- marks Rigsdag skal søge at holde sig fri for at komme i det Tilfælde at tilstaae Indfødsret til Personer, der i Grunden ikke kunne bruge den til Andet end som anbefaling. Det er jo umuligt, at vi skulde kunne blive saaledes bekjendte med de enkelte Omstændigheder, at Thinget, efterat Alt var taget i Betragtning, skulde som en Enhed med Sikkerhed kunne dømme derom.

Formanden: Det 2det Medlem for 7de Kreds (Nee) har Ordet.

Nee: Jeg frasalber Ordet.

Formanden: Det 4de Medlem for 1ste Kreds har Ordet.

Lehmann: Det er kun en enkelt Bemærk- ning, jeg vil gjøre i Anledning af en Udtalelse af det ærede 8de kongevalgte Medlem (Andree). Der er i Grundloven ikke sagt Andet, end at